

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

8. na podstawie kwestionariusza przekazanego przewodniczącym i wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za uwzględnianie aspektu płci przez komisje parlamentarne wnioskuję, że uwzględnianie aspektu płci w pracach komisji parlamentarnych jest niezwykle zróżnicowane i dobrowolne, przy czym w przypadku niektórych obszarów kwestii płci poświęca się bardzo dużo uwagi, podczas gdy w innych obszarach poświęca się tej kwestii niewiele uwagi lub też całkowicie się ją pomija;

9. z zadowoleniem przyjmuje pracę delegacji międzyparlamentarnych i misji obserwacji wyborów oraz ich starania w zakresie stosunków z parlamentami krajów trzecich zmierzające do poruszenia kwestii związanych z równouprawnieniem płci i wzmocnieniem pozycji kobiet poprzez bardziej systematyczne monitorowanie i zajmowanie się kwestiami, takimi jak okaleczanie żeńskich narządów płciowych i śmiertelność matek, a także poprzez ściślejszą współpracę z Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia w zakresie organizowania wspólnych posiedzeń i wymiany informacji we wspomnianych dziedzinach;

10. wzywa Komisję, aby w bardziej konsekwentny i systematyczny sposób zajęła się zjawiskiem nierówności płci podczas opracowywania i realizacji wszystkich strategii politycznych oraz potraktowała je priorytetowo; ponadto podkreśla, że aby osiągnąć cele w zakresie równouprawnienia płci, należy w większym stopniu uwzględniać aspekt płci we wszystkich strategiach politycznych;

11. przypomina o potrzebie skoncentrowania się na relacjach między mężczyznami i kobietami wynikających z ról płci, które są źródłem braku równouprawnienia i pogłębiają to zjawisko;

12. uważa, że prace Parlamentu dotyczące uwzględniania aspektu płci powinny obejmować też kwestię tożsamości płciowej oraz że w ich ramach należy prowadzić ocenę tego, jak strategie polityczne i działania wpływają na sytuację osób transpłciowych; wzywa Komisję do uwzględniania kwestii tożsamości płciowej we wszystkich działaniach i strategiach w dziedzinie równouprawnienia płci;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Radzie Europy.

Przeciwdziałanie nielegalnym połowom na poziomie światowym

P7_TA(2011)0516

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie zwalczania nielegalnego rybołówstwa na świecie – rola UE (2010/2210(INI))

(2013/C 153 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,
- uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej i Deklarację z Rio w sprawie środowiska i rozwoju przyjęte podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w czerwcu 1992 r.,
- uwzględniając porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu, przyjęte podczas 27. sesji konferencji FAO w listopadzie 1993 r. („porozumienie FAO”),
- uwzględniając porozumienie Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzyzstrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących oraz do zarządzania nimi (porozumienie ONZ w sprawie zasobów rybnych z sierpnia 1995 r.),

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

- uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, przyjęty w październiku 1995 r. przez konferencję FAO,
 - uwzględniając Konwencję o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska przyjętą w czerwcu 1998 r. („konwencja z Aarhus”),
 - uwzględniając międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom, ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) zatwierdzony przez Radę FAO w czerwcu 2001 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie wspólnotowego planu działań na rzecz zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów z maja 2002 r. (COM(2002)0180),
 - uwzględniając oświadczenie wydane na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w dniach 26 sierpnia – 4 września 2002 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie wdrożenia wspólnotowego planu działań na rzecz zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych i niezgodnych z przepisami połowów ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania („rozporządzenie dotyczące połowów NNN”) ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty („rozporządzenie dotyczące upoważnień do prowadzenia połowów”) ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenie dotyczące kontroli”) ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając porozumienie FAO o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania zatwierdzone na 36. sesji konferencji FAO, która odbyła się w Rzymie w listopadzie 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności z 2011 r. na temat transnarodowej przestępczości zorganizowanej w sektorze rybołówstwa,
 - uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Centrum Badawczego Komisji zatytułowane „Zapobieganie nielegalnej działalności w sektorze rybołówstwa – genetyka, genomika, chemia i kryminalistyka na rzecz zwalczania połowów NNN i wspierania identyfikacji pochodzenia produktów rybnych” opublikowane w 2011 r.,
 - uwzględniając zbliżającą się konferencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju, która odbędzie się w Brazylii w czerwcu 2012 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7–0362/2011),
- A. mając na uwadze, że 71 % naszej planety pokrywają oceany, w których zgromadzone jest 16 razy więcej dwutlenku węgla niż na powierzchni Ziemi, i które odgrywają zasadniczą rolę w funkcjonowaniu systemu klimatycznego i systemu wspierającego życie całej planety, a ponadto dla znacznej części światowej populacji stanowią źródło pożywienia, utrzymania i energii, oferując jednocześnie dostęp do szlaków komunikacyjnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 287E z 29.11.2007, s. 502

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33

⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

- B. mając na uwadze, że według szacunków nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane (NNN) połowy stanowią od 11 do 26 milionów ton połowów rocznie, co odpowiada co najmniej 15 % światowych połowów, uniemożliwiając zrównoważone pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym zarządzanie eksploatacją światowych zasobów morskich;
 - C. mając na uwadze, że porozumienie zawarte podczas 10. Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej, która odbyła się w październiku 2010 r. w Nagoi, nałożyło na poszczególne kraje obowiązek zmniejszenia zaniku różnorodności biologicznej do 2020 r. co najmniej o połowę;
 - D. mając na uwadze, że 90 % życia na Ziemi skupia się w oceanach,
 - E. mając na uwadze, że dwie trzecie oceanów świata znajduje się poza jurysdykcją krajową i brak jest kompleksowych strategii politycznych w zakresie zarządzania wodami międzynarodowymi (pełnymi morzami), a obecnie obowiązujące niejednolite przepisy opierają się głównie na siedemnastowiecznych zasadach wolności mórz, nie uwzględniając wielu zasad ochrony środowiska, które od dawna stosuje się w odniesieniu do lądów i atmosfery;
 - F. mając na uwadze, że jednym z celów porozumienia FAO o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania jest wyeliminowanie portów tanich bander, które stanowią bezpieczną przystań dla statków prowadzących połowy NNN i są wykorzystywane do wprowadzania na rynek nielegalnych połowów;
 - G. mając na uwadze, że nowy pakiet kontrolny UE, który składa się z rozporządzenia dotyczącego połowów NNN, rozporządzenia dotyczącego kontroli i rozporządzenia dotyczącego upoważnień do prowadzenia połowów, stanowi kompleksowy zbiór instrumentów służących walce z tą szerzącą się na oceanach plagą, gdyż określa obowiązki państw członkowskich oraz krajów trzecich jako państw bandery, państw nadbrzeżnych, państw portu i państw zbytu;
 - H. mając na uwadze, że UE jest największym na świecie importerem produktów rybnych i jedną z najważniejszych światowych potęg w dziedzinie rybołówstwa, co nakłada na nią obowiązek odgrywania kluczowej roli w zakresie mobilizowania wspólnoty międzynarodowej do walki z nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi połowami;
1. jest przekonany, że nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane (NNN) połowy stanowią jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla różnorodności biologicznej oceanów świata;
 2. jest przekonany, że połowy NNN stanowią istotny problem dla środowiska i gospodarki na świecie, zarówno dla rybołówstwa morskiego, jak i słodkowodnego, osłabiając starania sektora rybołówstwa w zakresie zarządzania, zagrażając trwałości zasobów rybnych i bezpieczeństwu żywnościowemu, jak również prowadząc do zakłóceń na rynku, co ma trudne do oszacowania reperkusje społeczne i gospodarcze dla całego społeczeństwa, w tym w krajach rozwijających się;
 3. podkreśla, że połowy NNN i powiązana z nimi działalność handlowa stanowią nieuczciwą konkurencję dla rybaków i innych osób, które stosują się do przepisów, oraz są przyczyną problemów gospodarczych społeczności rybackich, konsumentów i całego sektora;
 4. podkreśla rolę lidera światowego przyjętą przez UE w nowym pakiecie kontrolnym UE, który składa się z rozporządzenia dotyczącego połowów NNN, rozporządzenia dotyczącego kontroli i rozporządzenia dotyczącego upoważnień do prowadzenia połowów; uważa, że nowy pakiet kontrolny UE stanowi szeroko zakrojony i kompleksowy zbiór instrumentów służących walce z tą szerzącą się na oceanach plagą, gdyż określa obowiązki państw członkowskich oraz krajów trzecich jako państw bandery, państw nadbrzeżnych, państw portu i państw zbytu, jak również obowiązki tych państw wobec działalności prowadzonej przez ich obywateli; wzywa do stanowczego stosowania wspomnianych instrumentów;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

5. podkreśla potrzebę zwiększenia współpracy między Komisją, Wspólnotową Agencją Kontroli Rybołówstwa i państwami członkowskimi w celu poprawy procesu zbierania i wymiany informacji oraz pomocy w rygorystycznym i przejrzystym stosowaniu unijnego prawodawstwa w zakresie rybołówstwa;
6. uważa, że państwo bandery powinno nadal ponosić odpowiedzialność za zapewnianie zgodności statków z odpowiednimi przepisami, w tym przepisami dotyczącymi zarządzania, za gromadzenie danych dotyczących połowów i nakładu połowowego oraz przekazywanie tych danych i za zapewnienie identyfikowalności, w tym wnikliwej weryfikacji świadectw połowowych, gdyż przekazanie tych uprawnień innemu państwu szkodziłoby walce z połowami NNN;
7. nalega, by Komisji i organom kontrolnym w państwach członkowskich przekazać do dyspozycji odpowiednie zasoby (ludzkie, finansowe i technologiczne) umożliwiające im pełne wdrożenie wspomnianych rozporządzeń;
8. podkreśla, że aby UE była wiarygodna, Komisja i państwa członkowskie powinny zidentyfikować podmioty UE, które naruszają unijne prawodawstwo, i nałożyć na te podmioty odpowiednie sankcje i w związku z tym uważa, że UE nie udało się jeszcze w dostatecznym stopniu opanować połowów NNN na własnym terenie i połowów NNN dokonywanych przez unijne podmioty na innych obszarach;
9. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zadbania o zwalczanie nielegalnego rybołówstwa na morzu i na wodach śródlądowych oraz podkreśla potrzebę sprawdzenia, czy mechanizmy kontroli są wystarczające i czy są w dostatecznym zakresie stosowane;
10. wzywa do przeprowadzenia przeglądu wspólnej polityki rybołówstwa w celu stworzenia zachęt na rzecz legalnych połowów w interesie ryb, środowiska, konsumentów i producentów w UE;
11. wzywa Komisję, aby do końca 2012 r. zbadała, czy połowy rekreacyjne przybierają w UE skalę, która pozwala je rzeczywiście sklasyfikować jako połowy NNN;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia współpracy w celu stworzenia „europejskiej ochrony wybrzeża”, aby zwiększyć wspólne możliwości w zakresie monitorowania i kontroli oraz skutecznie zwalczać zagrożenia występujące na morzu obecnie lub w przyszłości, takie jak terroryzm, piractwo, połowy NNN, nielegalny handel lub nawet zanieczyszczenie morza;
13. ponagla Komisję do podejmowania dalszych wysiłków na rzecz wspierania wymiany informacji w celu zintegrowania nadzoru morskiego, w szczególności informacji służących zharmonizowaniu ochrony wybrzeża na szczeblu europejskim;
14. uważa, że cele UE związane ze zwalczaniem połowów NNN muszą być wspierane odpowiednimi środkami, przede wszystkim finansowymi, aby zapewnić ich promowanie, poprzez przyznanie państwom członkowskim zasobów wystarczających do wdrożenia obowiązujących regulacji; podkreśla również, że przy wprowadzaniu wszelkich nowych metod w przyszłości (np. elektronicznych systemów lokalizacyjnych itp.) należy uwzględnić dostępność w budżecie UE środków finansowych niezbędnych do ich wdrożenia;
15. wzywa Komisję do publikowania rocznych ocen wyników działań podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie w zakresie wdrażania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), które wskazują na ewentualne słabe punkty wymagające poprawy, oraz do zastosowania wszelkich możliwych środków, w tym wskazania państw członkowskich, które nie spełniają podjętych zobowiązań, w celu zapewnienia pełnego przestrzegania przepisów przez te państwa, aby stworzyć wiarygodny i przejrzysty system kontroli;
16. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji Europejskiej dotyczącą wprowadzenia systemu punktów karnych do licencji połowowych, będącego dodatkowym instrumentem, za pomocą którego państwa członkowskie będą mogły wykrywać nieprawidłowości na każdym etapie łańcucha sprzedaży i nakładać surowe kary w przypadku naruszenia prawa;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

17. uważa, że z uwagi na dużą mobilność zasobów rybnych, flot rybackich oraz kapitału tych flot, a także z uwagi na globalny charakter rynków rybnych, skuteczna walka z połowami NNN jest możliwa głównie dzięki międzynarodowej współpracy zarówno dwustronnej, jak i wielostronnej, a także dokładnej i aktualnej wymianie informacji na temat statków rybackich, prowadzonej przez nie działalności oraz na temat innych odnośnych kwestii;

18. wzywa UE, aby zdecydowanie domagała się, by państwa trzecie skutecznie zwalczały połowy NNN, w tym poprzez wspieranie podpisywania, ratyfikacji i wdrożenia porozumienia FAO o środkach stosowanych przez państwo portu, porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie zasobów rybnych, porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania oraz Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, a także różnych systemów dokumentacji połowowej przyjętych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa w kontekście umów o handlu, umów o partnerstwie w sprawie połowów oraz polityki rozwojowej UE;

19. podkreśla potrzebę dopilnowania, aby wszystkie państwa trzecie, z którymi UE podpisała umowę o partnerstwie w sprawie połowów, stosowały przepisy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczące podstawowych praw pracowniczych, a zwłaszcza te dotyczące dumpingu socjalnego powodowanego przez połowy NNN;

20. podkreśla, że istniejące w przeszłości ograniczenia w zakresie monitorowania, kontrolowania działalności połowowej i nadzoru nad nią udało się w znacznej mierze pokonać dzięki postępowi technicznemu, w tym dzięki osiągnięciom w zakresie technologii kosmicznych i satelitarnych, a kluczem do wyeliminowania zjawiska połowów NNN jest dziś przede wszystkim polityczna wola rządów do podjęcia skutecznych i odpowiedzialnych działań;

21. wzywa państwa członkowskie, aby ścigały i stawały w stan oskarżenia statki, właściciele, firmy, przedsiębiorstwa czy jednostki zaangażowane w prowadzenie działalności związanej z połowami NNN, w tym mieszanie połowów NNN z legalnymi połowami, tak, jak to czynią w przypadku innych sprawców przestępstw przeciwko środowisku lub przestępstw gospodarczych, nakładając na nich w następstwie wyroku surowe sankcje, w tym w odpowiednich przypadkach za poważne lub powtarzające się przestępstwa, trwałe cofnięcie licencji lub odmowę dostępu do infrastruktury portowej;

22. wyraża ubolewanie wobec faktu, że środki UE zostały przyznane statkom, które wcześniej przyłapano na nielegalnych połowach;

23. wzywa Komisję do zmiany wymogów dotyczących wszelkiego rodzaju pomocy finansowej, tak aby umożliwić stosowanie kar finansowych i odmowę dostępu do finansowania właścicielom statków, którym udowodniono nielegalne połowy;

24. apeluje do Komisji o wstrzymanie pomocy z Europejskiego Funduszu Rybackiego dla wszystkich statków prowadzących połowy NNN;

25. podkreśla potrzebę zapewnienia większej odpowiedzialności sektora rybołówstwa w celu osiągnięcia zrównoważonego wykorzystania zasobów morskich; uważa, że niezwykle ważna jest poprawa przejrzystości we wszystkich aspektach i działaniach sektora rybołówstwa, w tym określenie międzynarodowych kryteriów, które pozwolą ustalić, kto jest rzeczywistym właścicielem statku czerpiącym z niego korzyści, oraz jakie posiada prawa do połowów, określenie warunków publikowania wspomnianych kryteriów oraz kontrola statków rybackich na wodach międzynarodowych;

26. uważa, że Unia Europejska powinna dawać przykład przez przyjmowanie i promowanie polityki przejrzystości w ramach zarządzania rybołówstwem przy podejmowaniu decyzji przez organy międzynarodowe i państwa trzecie, z którymi UE utrzymuje stosunki w dziedzinie rybołówstwa;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

27. uważa, że połowy przeprowadzane z poszanowaniem środków przyjętych na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym oraz oparte na odpowiedzialnym i trwałym wykorzystywaniu zasobów sprzyjają wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy – zarówno w obrębie UE, jak i w krajach rozwijających się – podczas gdy nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (NNN) mają dramatyczne konsekwencje ekonomiczne, społeczne i środowiskowe, które tym bardziej szkodzą krajom rozwijającym się, ponieważ stanowią przeszkodę w realizacji milenijnych celów rozwoju (MCR), zwłaszcza MCR 1, 7 i 8;
28. podkreśla transgraniczny charakter rybołówstwa i konieczność – w celu walki z połowami NNN – współpracy zarówno dwu-, jak i wielostronnej, tak aby środki przyjęte z myślą o walce z połowami NNN były stosowane przez wszystkich w sposób przejrzysty, niedyskryminujący i sprawiedliwy, z uwzględnieniem zasobów finansowych, technicznych i ludzkich krajów rozwijających się, w szczególności małych państw wyspiarskich;
29. zwraca się do Komisji o zapewnienie spójności swoich strategii politycznych, tak by polityka rozwoju obejmująca walkę z ubóstwem była – obok kwestii środowiskowych i handlowych – integralną częścią polityki UE mającej na celu zwalczanie połowów NNN;
30. podkreśla bezpośredni związek między połowami NNN a poziomem zarządzania danego kraju i domaga się, by wszelkim środkom w ramach pomocy zewnętrznej towarzyszyła ze strony państwa beneficjenta silna wola polityczna zakazania połowów NNN na jego wodach, a w bardziej ogólnym ujęciu wola poprawy gospodarowania w sektorze rybołówstwa;
31. zachęca Komisję i państwa członkowskie, aby rozszerzyły swoje programy wsparcia finansowego, technologicznego i technicznego, w tym oficjalnej pomocy rozwojowej i umów o partnerstwie w sprawie połowów, dla programów monitorowania, kontroli i nadzoru wód krajów rozwijających się, w ramach których pierwszeństwo zostanie przyznane programom regionalnym, nie zaś dwustronnym; zachęca ponadto do lepszej koordynacji finansowania takich programów ze wszystkich źródeł, zarówno europejskich, jak i innych;
32. uważa ponadto, że UE powinna aktywnie wykorzystywać współpracę w ramach umów o partnerstwie w sprawie połowów w celu skuteczniejszego zwalczania połowów NNN;
33. zwraca się do Komisji o odpowiednie zwiększenie puli środków finansowych dla sektora rybołówstwa w umowach, które zawiera z krajami rozwijającymi się, tak by umocniły one swoje zasoby instytucjonalne, ludzkie i techniczne w celu walki z połowami NNN, a tym samym lepiej przestrzegały postanowień światowych i regionalnych organizacji zarządzających połowami oraz przepisów europejskich;
34. podkreśla konieczność włączenia społeczeństwa obywatelskiego i zwiększenia zaangażowania przedsiębiorstw sektora rybołówstwa, tak by czuwały nad przestrzeganiem legalnych metod połowów i współpracowały z władzami w walce z połowami NNN w ramach odpowiedzialności przedsiębiorstw w kwestiach społecznych i środowiskowych;
35. zwraca się do Komisji z wnioskiem, by zbadała możliwość dodania do listy instrumentów, które mają być wdrożone, aby kraje spełniały wymagania obecnie poddawane przeglądowi ogólnego systemu preferencji (GSP+), porozumienia FAO o środkach stosowanych przez państwo portu, porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie zasobów rybnych oraz porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania; wzywa do cofnięcia pozwoleń na wywóz wszystkim państwom, w których sprzedawane są produkty pochodzące z połowów NNN; uważa, że UE powinna wraz z tymi państwami podejmować działania zmierzające do zakazu sprzedaży takich produktów;
36. przypomina, że kwestia połowów NNN jest nierozdzielnie związana z kwestią umów o partnerstwie gospodarczym w kontekście wymiany handlowej objętej postanowieniami WTO; podkreśla problem odstępstwa od reguł pochodzenia dla niektórych przetworzonych produktów rybołówstwa, a w szczególności w przypadku Papui-Nowej Gwinei, co uniemożliwia identyfikowalność takich produktów i otwiera drogę połowom NNN;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

37. uważa, że w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem, do których należy UE, powinna ona realizować następujące cele:

- utworzenie dla wszystkich rodzajów połowów podlegających kompetencji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem rejestrów statków rybackich uprawnionych do dokonywania połowów, w tym statków pomocniczych, a także list statków dokonujących połowów NNN (czarne listy), które będą często aktualizowane, powszechnie publikowane i koordynowane w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem;
- wzmocnienie komitetów ds. zgodności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w celu sprawdzenia wyników działań podejmowanych przez umawiające się strony, a w stosownych przypadkach nałożenie skutecznych sankcji;
- rozszerzenie listy konkretnych działań, jakie mają podjąć umawiające się strony jako państwa bandery, państwa nadbrzeżne, państwa portu i państwa zbytu oraz państwa czerpiące korzyści z prawa własności w ramach poszczególnych regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem;
- opracowanie właściwych inspekcji na morzu i programów obserwacyjnych;
- stosowanie zakazu przeladunków na morzu;
- opracowanie systemów dokumentacji połowowej, począwszy od głównych gatunków w poszczególnych regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem;
- obowiązkowe wykorzystanie instrumentów elektronicznych takich jak system VMS, elektroniczne dzienniki pokładowe i w razie potrzeby inne urządzenia lokalizacyjne;
- prowadzenie obowiązkowych i systematycznych ocen wyników działań podejmowanych przez poszczególne regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem i nałożenie obowiązku postępowania według wydanych zaleceń;
- złożenie oświadczeń dotyczących interesów finansowych w zakresie rybołówstwa przez szefów delegacji regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, jeżeli potencjalnie może wystąpić konflikt interesów;

38. wzywa do pilnego rozszerzenia sieci regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, aby objąć wszystkie rodzaje i obszary pełnomorskich połowów, przez utworzenie nowych regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub przez rozszerzenie mandatu już istniejących organizacji; jest przekonany, że z uwagi na globalny charakter połowów NNN konieczna jest ściślejsza współpraca między regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem w zakresie wymiany informacji oraz sankcji nakładanych na statki i umawiające się strony;

39. uważa, że prawo do połowów na pełnym morzu musi zostać uwarunkowane, w stopniu możliwym zgodnie z prawem międzynarodowym, przynależnością danego państwa do odpowiednich organów międzynarodowych i pełnym wdrożeniem wszystkich środków zarządzania przyjętych przez te organy;

40. stwierdza, że FAO jest głównym źródłem fachowej wiedzy naukowej i zaleceń przy badaniu kwestii związanych z rybołówstwem i akwakulturą na świecie z uwagi na głębsze powiązanie rozwoju rybołówstwa i zarządzania nim z zachowaniem różnorodności biologicznej i ochroną środowiska;

41. w pełni popiera obecną inicjatywę FAO polegającą na jak najszybszym stworzeniu ogólnościowego rejestru statków rybackich, który powinien być obowiązkowy i obejmować statki o pojemności brutto powyżej 10 GT;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

42. zachęca do szybkiego opracowania systemu oceny wyników działań podejmowanych przez państwa bandery, nad którym obecnie pracuje FAO, jako środka wywierania nacisku na państwa, które nie wypełniają swoich międzynarodowych zobowiązań prawnych; wzywa do jak najszybszego znalezienia skutecznego systemu nakładania sankcji na państwa, które nie są w stanie zagwarantować, że statki pływające pod ich banderą nie wspierają połowów NNN ani w nich nie uczestniczą oraz przestrzegają wszystkich stosownych przepisów prawa; wzywa państwa członkowskie do sprawiedliwego i przejrzystego stosowania instrumentów rynkowych w celu zaprzestania nielegalnych połowów bez dyskryminowania innych państw; popiera decyzję FAO dotyczącą konsultacji międzynarodowych na temat wykonania przez państwa bandery zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego;

43. wzywa do pilnego przyjęcia środków w celu zaprzestania wykorzystywania taniej bandery, co jest praktyką umożliwiającą bezkarne prowadzenie nielegalnej działalności przez statki rybackie, która powoduje znaczne straty dla ekosystemu morskiego, zasobów rybnych, społeczności nadbrzeżnych, bezpieczeństwa żywnościowego, szczególnie w państwach rozwijających się, oraz legalnego, działającego zgodnie z prawem sektora rybołówstwa;

44. podkreśla potrzebę zagwarantowania, że takie formy pirackich połowów nie będą wpływały na interesy UE i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, aby ich obywatele nie wspierali połowów NNN ani nie uczestniczyli w takich połowach;

45. popiera wysiłki Komisji na rzecz utworzenia rejestru publicznego właścicieli statków, którym udowodniono udział w połowach NNN; uważa, że rejestr ten powinien być dostosowany do rejestru prowadzonego przez Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa w Vigo;

46. jest przekonany, że niezależne oceny wyników działań podejmowanych zarówno przez państwa bandery, jak i przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem powinna przeprowadzać organizacja włączona bez dalszej zwłoki do systemu Narodów Zjednoczonych;

47. stwierdza brak współpracy międzynarodowej w zarządzaniu negatywnymi skutkami działalności ludzkiej innej niż rybołówstwo, która powoduje skutki dla środowiska morskiego, i wzywa Komisję do poparcia idei utworzenia globalnej instytucji w celu zlikwidowania tej luki, na przykład pod auspicjami ONZ;

48. podkreśla, że należy jeszcze bardziej rozwinąć koncepcję odpowiedzialności państwa zbytu jako sposobu niedopuszczania na rynek produktów wytworzonych z ryb pochodzących z połowów NNN; uważa, że UE musi w trybie pilnym podjąć rozmowy z innymi głównymi państwami zbytu, w tym m.in. ze Stanami Zjednoczonymi, Japonią i Chinami, w sprawie sposobów wzajemnej współpracy i jak najszybszego opracowania międzynarodowych instrumentów prawnych, w ramach których można byłoby zahamować i ścigać handel rybami pochodzącymi z połowów NNN oraz za niego karać, zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) i w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych;

49. podkreśla, że utrzymywanie i rozwijanie europejskiego sektora rybołówstwa zależy częściowo od rygorystycznego monitorowania produktów rybnych pozyskanych w ramach połowów NNN sprzedawanych na rynkach europejskich i światowych; podkreśla znaczenie tego sektora dla planowania regionalnego, bezpieczeństwa żywności oraz ochrony miejsc pracy i zasobów na wodach wspólnotowych;

50. stoi na stanowisku, że Unia Europejska już teraz dysponuje instrumentami, które mogą zniechęcić do nielegalnych połowów, i jest przekonany o ich odstrasającym działaniu, które bez wątpienia spowoduje rzeczywiste skutki pod warunkiem należytego wykorzystania tych instrumentów, gdyż UE stanowi jeden z największych rynków zbytu ryb na świecie; w związku z tym wzywa, aby nie przyznawać świadectw wywozowych lub cofnąć takie świadectwa państwom lub umawiającym się stronom, które nie współpracują z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa przy tworzeniu instrumentów takich jak systemy dokumentacji połowów lub środki stosowane przez państwo portu;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

51. podkreśla, że handel to jeden z najlepszych rodzajów broni w walce z połowami NNN; w związku z tym ponownie wyraża ubolewanie z powodu braku koordynacji działań DG MARE i DG TRADE, gdyż podczas gdy DG MARE stawia sobie coraz więcej celów w zakresie zwalczania połowów NNN, celem DG TRADE wydaje się wyłącznie coraz większe otwieranie rynków Wspólnoty na import, bez względu na jego pochodzenie i gwarancje kontroli, przyznawanie preferencyjnych stawek celnych i odstępstw od reguł pochodzenia, co sprzyja wyłącznie oddaniu rynków europejskich flotom i państwom, które wykazują co najmniej tolerancję dla połowów NNN;
52. w związku z tym uważa, że należy zwiększyć odpowiedzialność rynków za podejmowane przez nie działania, a w szczególności odpowiedzialność importerów, gdyż rynek stanowi bodaj najistotniejszy powód prowadzenia połowów NNN;
53. podkreśla znaczenie prawa konsumentów do posiadania pewności, że nabyty produkt pochodzi z legalnych połowów;
54. wzywa zarówno Komisję, jak i państwa członkowskie do poprawy sposobów informowania konsumentów w ramach różnych systemów etykietowania, np. systemu Rady Zarządzania Zasobami Morskimi, który zapewnia przejrzystość i gwarantuje konsumentom, że kupują ryby złowione w sposób legalny i zrównoważony;
55. wyraża pełne poparcie dla nowych wytycznych przyjętych na posiedzeniu Komisji Rybołówstwa FAO w lutym 2011 r. w celu zharmonizowania systemu etykietowania produktów rybnych umożliwiającego zwalczanie nielegalnego rybołówstwa; uważa, że na etykietce należy wyraźnie podać naukową i handlową nazwę danej ryby, rodzaj łowiska, a przede wszystkim miejsce pochodzenia;
56. zachęca Komisję, aby kontynuowała opracowywanie ogólnowiatowego systemu dokumentacji połowowej;
57. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały rozwój i stosowanie technik gwarantujących pełną i skuteczną identyfikowalność produktów rybnych w ramach całego łańcucha dostaw, w tym technik satelitarnego monitorowania ruchu statków rybackich i pomocniczych oraz technik dotyczących elektronicznych tagów do śledzenia przemieszczania się ryb, a także aby wspierały utworzenie globalnych baz danych DNA ryb oraz innych genetycznych baz danych w celu zidentyfikowania produktów rybnych oraz ich pochodzenia geograficznego, jak określono w sprawozdaniu Wspólnego Centrum Badawczego Komisji zatytułowanym „Zapobieganie nielegalnej działalności w sektorze rybołówstwa – genetyka, genomika, chemia i kryminalistyka na rzecz zwalczania połowów NNN i wspierania identyfikacji pochodzenia produktów rybnych”;
58. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia środków przeznaczonych na walkę z korupcją i przestępczością zorganizowaną na wszystkich szczeblach;
59. z zadowoleniem przyjmuje najnowsze sprawozdanie na temat transnarodowej przestępczości zorganizowanej w sektorze rybołówstwa, które przygotowało Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), oraz wyjaśnienie sposobu, w jaki zorganizowane grupy przestępcze zwiększają swoją strefę wpływów w sektorze rybołówstwa, zarówno w zakresie działań związanych z zaopatrzeniem (zapewnienie statku i załogi, wymiana paliwa itp.), jak i działań związanych ze zbytem (wprowadzanie na rynek, przewóz);
60. wyraża poważne zaniepokojenie w związku z prowadzeniem przez osoby zajmujące się połowami NNN działań o charakterze przestępczym, takich jak wykorzystywanie, handel ludźmi, pranie pieniędzy, korupcja, obrót kradzionymi przedmiotami, uchylanie się od opodatkowania i oszustwa celne, co należy postrzegać jako formę transnarodowej przestępczości zorganizowanej; podkreśla potrzebę przyjęcia wszechstronniejszego i bardziej zintegrowanego podejścia do kwestii zwalczania połowów NNN, w tym kontroli handlu i importu;
61. w pełni popiera zalecenia zawarte w przygotowanym przez UNODC sprawozdaniu, w tym międzynarodową współpracę w zakresie wykrywania działań o charakterze przestępczym prowadzonych na morzach, zwiększenie przejrzystości w zakresie własności statków rybackich i podejmowanych przez nie działań oraz zniechęcanie do sprzedaży statków rybackich przedsiębiorstwom i korzystania z nich przez przedsiębiorstwa, w przypadku których niemożliwe jest zidentyfikowanie rzeczywistych beneficjentów;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

62. zauważa, że Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej jest jednym z traktatów ratyfikowanych przez największą liczbę państw, który zobowiązuje umawiające się strony do wzajemnej współpracy w zakresie prowadzenia dochodzeń, postępowań karnych i procesów sądowych w odniesieniu do transnarodowej przestępczości zorganizowanej, co prowadzi do powstania istotnych powiązań między wspomnianymi stronami w zakresie zwalczania zjawiska połowów NNN;
63. jest przekonany, że połowy NNN powinny stać się jednym z priorytetowych obszarów działań Interpolu, który powinien otrzymać środki i uprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń w celu monitorowania i zwalczania transnarodowych przestępczych aspektów połowów NNN;
64. zwraca się do Komisji o zbadanie, czy niektóre elementy amerykańskiej ustawy Lacey Act mogłyby zostać wykorzystane w kontekście europejskim, szczególnie jeśli chodzi o przepisy nakładające na sprzedawców detalicznych odpowiedzialność za legalność ryb;
65. wzywa Komisję do uwzględnienia powyższych zasad, w stosownych przypadkach, w postanowieniach dwustronnych umów w sprawie połowów;
66. nalega, aby UE zaproponowała, by kwestia zarządzania wodami międzynarodowymi stała się kwestią priorytetową podczas następnego Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, który odbędzie się w Brazylii w 2012 r., z okazji 30. rocznicy podpisania Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
67. podkreśla, że walka z nielegalnymi połowami na szczeblu światowym ma zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego rozwoju globalnego i dlatego musi stanowić zasadniczą i wyraźną część umów o partnerstwie w sprawie połowów, zobowiązań w ramach polityki handlowej, celów w zakresie współpracy na rzecz rozwoju oraz priorytetów polityki zagranicznej Unii Europejskiej;
68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich, sekretariatom regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, dla których UE jest umawiającą się stroną, oraz Komisji ds. Rybołówstwa FAO.

Iran - niedawne przypadki łamania praw człowieka

P7_TA(2011)0517

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie Iranu – niedawne przypadki łamania praw człowieka

(2013/C 153 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące praw człowieka, a w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 7 września 2010 r. i 20 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ 16/9 ustanawiającą mandat specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie,
- uwzględniając 123 zalecenia poczynione w wyniku powszechnego okresowego przeglądu, który Rada Praw Człowieka przeprowadziła w lutym 2010 r.,
- uwzględniając fakt, że w dniu 17 czerwca 2011 r. przewodniczący Rady Praw Człowieka mianował Ahmeda Shaheeda specjalnym sprawozdawcą ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie, a także uwzględniając sprawozdanie okresowe z dnia 23 września 2011 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie przedłożone przez specjalnego sprawozdawcę na 66. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ,